

W. BIEGAŃSKIEGO · W. CZĘSTOCHOWIE

EX · LIBRIS · M · B · P · IM · DR ·

BIBLIOTEKA PUBLICZNA im. W. Biegańskiego w CZĘSTOCHOWIE

PRAWA REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE

COPYRIGHT RESERVED

GŁOS NARODU

Informacyjny dziennik demokratyczny ziemi częstochowskiej

Nr. 41

Wydawnictwo i Redakcja
„Głos Narodu”, III Aleja 52.
Telefony 2246 i 2249.

Częstochowa, 31 marca — 2 kwietnia 1945 r.

Sekretariat Redakcji załatwia interesantów
w godzinach od 13-ej — 15-ej.
Redakcja rękopisów nie zwraca.

Rok I.

Wielkanoc w sercu i duszy Polaka

Wiosna słoneczna, cicha, miśbnie ogarnęła kraj cały. Gdzieś tam na zachodzie hucały jeszcze piekło wojny, lecz tu już życie łamiąc piętrzące się trudności, wchodzi na normalne tory. Daleko nam jeszcze do okresu całkowitego spokoju, epoka bowiem, w której żyjemy, a właściwie przełom dzisiejszy, którego jesteśmy świadkami, długo jeszcze będzie miotał sercami i duszami naszymi. Okres przeżywany obecnie zdarza się w dziejach narodów raz na tysiąclecia. Kończy się stara epoka, stary świat, wchodzimy w nową epokę, w nowe życie. Zwiastowała rok bieżący dla nas Polaków jest punktem kulminacyjnym w naszym dziejowym rozwoju. Trzy wielkie nroczyste momenty zbiegające się dziś potęgują jeszcze i tak monumentalność przeżywanych chwil: Wolność, Wiosna, Wielkanoc! Naród jest wolny! Czyż jest bardziej czarowne i wzruszające słowo, czyż słowo to można bardziej odczuć i zrozumieć, jak w dniach budzącej się przyrody, w pierwszych dniach wiosny? Owianą jej miłosnym ciepłem, rozpromienieni cudem Wolności, wkraczamy w dni, tradycyjnie drogie sercu Polaka, w dni Świąt Wielkiej Nocy. Pierwsze Świeta w Wolnej Polsce! Wspomnijmy sobie święta poprzednie, kiedy smutni, zdenerwowani, niepewni dnia i godziny, składaliśmy sobie życzenia, kończąc się zawsze tragicznym wprost okrzykiem: „oby następne były już w wolnej Polsce!”. Dziś są już one w wolnej Polsce, marzenia i życzenia nasze spełniły się. Już inne życzenia będą dziś składane. Z okazji zaś tej wielkiej trójcy — Wolności, Wiosny i Wielkiej Nocy, z okazji tej wzniosłej radości i szczęścia, nadechdzą pewne refleksje, nadechdzą pewne pytania... Życie jest piękne, życie może być piękne, życie powinno być piękne. Dlaczego więc ludzie czynią z tego życia piekło? Dlaczego zło tak silnie zakorzeniło się w duszy człowieka? Dlaczego tyle nienawiści żyje w sercach ludzi? Dlaczego ludzie nie rozumieją, że od nich samych tylko zależy, by życie to uczynić prawdziwie dobrym? Zwiastowała dla nas Polaków pytania te są tak bardzo istotne. Razem z przyrodą, która wdziewa dziś nową szatę, w dniach świąt, w dniach zbratania, mu-

simy i my w nowych duszy i serc strojach wystąpić. Słońce przyświeca wszystkim, słońce wolności musi też przyświecać wszystkim. Zróbmy rachunek sumienia. Właśnie dziś w Świeta spojrzmy prawdzie w oczy. Idą nowe czasy, idzie wielki zew wolności. Wszyscy be-

nych i zapomnianych? Czy damy im prawo do życia, do takiego życia, jakiego winno być udziałem wszystkich? Czy zrozumiemy, że iza dziecka w suterynie jest niemniej gorzka, niż dziecka w pałacu? Czy zrozumiemy, że Naród Polski, to chłop, to robotnik, to inteligent

skończyć z megalomanią. My nie na jednostkach, ale na całym narodzie chcemy przyszłość Polski budować. Ten dziś coś znaczy, kto do pracy szczerze i obojętnie przystępuje. Marzenia o rządzeniu, o wielkich tytułach a o małej odpowiedzialności, sny o bogactwach i zaszczytach to wszystko należy do tamtej epoki, która ginie. Nowa epoka przynosi sprawiedliwość, równość, skromność, odpowiedzialność i pracę dla wszystkich, pracę, która wyda odpowiednie owoce. Zastanówmy się... Czy warto kruszyć kopie o zmurszałe i przeżyte formy? Czy warto marnować siłę i energię dla urojonych a dla milionów szkodliwych celów? Czy nie lepiej zespolić się razem w codziennym trudzie, by załogować wieków nadrobic? Czyż u nas w Polsce wszystkie zdobycze ludzkości mają być zawsze o setki lat później w czyn wielone? Czas nam wykazać, że kajdany przesądów, nawyków i uprzedzeń razem z kajdanami niewoli z nas spadają.

Zastanówmy się... Wsłuchajmy się w nurt życia, który dziś tak wartko pędzi i huca... Gdzieś siła, która by ten potok wstrzymała! Śmieszne są próby zahamowania tego biegu, trzeba popłynąć z falą, dla dobra własnego i dla dobra całości.

Dziś w dni Świąt odpowiedzmy sobie szczerze, czy jesteśmy zdolni, aby być dla społeczeństwa pozytywne, czy nie, a jeśli nie, osądzmy siebie sami. Wartość swoją osądzmy dokładnie: jeśli w tych trudnych dniach stoimy bezczynnie i jak wielu przyglądamy się zmaganiom innych, czy to jest dobre?

Czy będzie dobrze, gdy będziemy się karmić złudzeniami, zamiast myśleć o rzeczywistości?

Świeta wolne, Świeta radosne, wyciągamy ręce do braci swoich, zapominamy o błędach minionych, przystąpmy do pracy. Jutro będzie lepsze, wesele, jutro będzie podzięk dla nas za trud dnia dzisiejszego. Budujemy przyszłość dla siebie i dzieci naszych, do stołu pracy i hiełady niech zasiada wszyscy. Dziś bowiem jest wiek XX. Świeta dzisiejsze niech będą przełomem myśli i uczuć naszych. Z. F.

LUCJAN ANDRÉ

Na spotkanie Wiosny

Noca, kiedy skroś duszne milczenie sypialni
Słychać jak wiatr za oknem z drzew pierwsze lzy straca,
Gdy w lamentach odwilży coraz triumfalnej
Rozbrzmiewa pieśń wiosenna, pieśń wyzwolająca,

Leżąc na wznak, zasnuty poza snu kulisy,
Trwam czujnie na gałęzi wiotkiego dumania
I jak na filmie czytam zamglone napisy,
które wiatr mi kroplami na szybach wydzwaniał.

Szyby drża, Partyzantka noc do wnętrza wpada.
Poza ostatnią śniegów topniejących zaspą
Pierzcha bezradna jawy i snu maskarada.
Wiem, Tej nocy nie zbudzę się już — i nie zasne.

Nie leżeć mi wśród dusznych murów! Za przegrodą
Szklanych szyb, w snów i rzeczy obłąkanym lesie!
Wymieszanie mi stad miłość! Tegakwola wymieszanie!
Na wolny przestwór świata drzewa mię wjeżdżają.

Oto ślany sypialni w grubym wzroście murze
Wstają w nrook, tródnocnym podobne majakom.
I szyby leżą oto na ziemi, lśniąc jako
Pokryte cienką taflą lodową katuze.

Omiąm je. Lecz naraz kruchy słysze skrzyp,
Szklany jęk poza sobą. To w przemknięciu stopa
Skruszyłem lodowate reszki moich szyb,
Na pastwę przedwiośniennym wydane potopom.

Drzewa w dal mi podają faliście, od nowa,
I na spotkanie Wiosny zdązam w ich asyście.
I mam pewność, że przyjdzie, lczekam bez słowa,
Jako drzewa na liście, na wieczne Jej przyjdzie.

dać tyć i pracować, dla wszystkich musi być praca i chleb. Jaki jest nasz stosunek do tych przemian? Czy będziemy się starać i przyczynimy się do tego, że niedza, głód, że niesprawiedliwość zginie! Czy uznamy wszyscy za braci, w myśl zasad Chrystusa, tych wzgardzo-

pracujący i tworzący? Ze władza im się należy? Czy potępimy niezdrową i niemoralną zasadę, że tylko pewna czastka społeczeństwa jest zdolna do kierownictwa? Błędy przeszłości, tak w skutkach groźne dla narodu, muszą być usunięte! Najważniejsze zaś — musimy

Od Redakcji

Jesteśmy szczęśliwi, że po raz pierwszy w Wolnej, Demokratycznej, Ludowej Polsce możemy złożyć naszym Czytelnikom i Przyjaciółom życzenia

Wesołych i Miłych Świąt

Ohy ten wielki dzień wzmocnił nasze siły duchowe w pracy dla dobra Zmartwychwstalej Polski.

A Wam, Bohaterzy, którzy przelewacie krew za nas i za naszą wolność, przesyłamy życzenia: dalszych zwycięstw i — jak najrychlejszego zatknięcia naszych sztandarów na gruzach Berlina.

Do Was, Polacy z dala od kraju i rodzin, do Was, tęsknie oczekujących powiewu wolności — zwracają się dziś w dniu

Świąt Wielkiejnocy

nasze serca i myśli. Przetrawajcie! Lud polski nie zapomina o Was!

Z cierpienia naszych wyrosnie wielkość nasza! Z bólu i męk naszego rodzi się lepsza przyszłość. Zjednoczeni wspólnym wysiłkiem pojedźmy w bój o lepsze jutro!

Przetrawajcie!

KULTURA I SZTUKA

U pisarzy w Krakowie

KRAKÓW, (Polpress). — Przedstawiciel Polskiej Agencji Prasowej „Polpress” zwrócił się do pisarzy...

książki rękopisów stracił w powstaniu. Po opuszczeniu Warszawy osiedlił się w Zakopanem...

Jerzy Andrzejewski, autor opowiadań „Drogi nienuknione” oraz powieści „Ład sprząta”...

Tadeusz Breza, prozaik, autor książki „Adam Grynowald” i powieści psychologicznej „Biała laska”...

Książka dla dzieci

Słowiczek

Wypadł z gniazdeczka słowiczek piklatko małe, niezdarne, pisał swoim ciałkiem w strumyczek i fale skrzyły go czarne.

„Aż księżyc polubił samotny i srebrną twarz skrzył za mgłami gwiazdek zaś orszak stokrotki mrugał i mrugał oczkami.

Lilpy nad rzeczką stojące ciałem listkami zdalki drząc ze snu watały sążące szwadzi się królki też mały.

Wiewiórka patrzy z chatynki za nią zaspane eoreczki skaczą na cudzek choinki i główki schyliły do rzeczki.

Słowiczek trzępie się w tom! mama żółtosie zawodzi z gałązką w dziobku wciąż goni ugryźć choć dziecko z powodzi.

Galazka krucha się łamie Słowiczek biedny już ginie, serdużko płacze, drży mannie niby listeczki leżaczyni.

Wtem gałąź trzaśta choiny z wiewiórką w nurty uprost topada tu, tu przed dołębkiem płaszyny aż na gałązkę się siada.

Wiewiórka skacze na sosenie gałązka pełniona na trawcy; hymn nucą piaszki radośnie zamilkły lasy i stawy.

Kiełcze z wśmiechem się zwraca, Lilpy radośnie coś bają, sążąc spać z dźwięmi powraca, owiazdki mrugają, mrugają.

szsza i jego zadania; „Wychodzimy z podlegli, wracamy do swoich nazwisk wczę...”

Czesław Miłosz

poeta z wileńskiej grupy „Żagarów” — autor tomu wierszy „Trzy zimy” w czasie okupacji niemieckiej przebywał w Warszawie...

Jan Kurek

poeta i prozaik, autor słynnej książki „Grypa”... poeci i prozaicy, autor słynnej książki „Grypa”...

Stanisław Witold Balięki

krytyk teatralny i literacki, z Krakowa. W czasie okupacji przebywał w Krakowie...

Witold Zechenter

poeta krakowski, autor wydaných przed wojną czterech tomów wierszy i tomu satyr...

Robotniczy Dom Kultury i Sztuki

Referat Kultury i Sztuki przy starostwie powiatowym w Piotrkowie, na czelu którego stoi, jako kierownik ob. Hill...

Humor

"PRZEMKO" Trzech „budrysów"

Stary Miller trzech szkopów, Synów (jak sam, lełopów), Próż oblicze przyzywa i rzecze: Cóż się słychać... nie żarty...

Wśród marcowej zamieci Chmara pedził za dzieci, Z wraskiem pedząc przed sobą...

Pośród śnieżnej zamieci Finięjąc syn trzech, Znow nos we krwi i mantel rozdziarty...

Pośród śnieżnej zamieci Finięjąc syn trzech, Znow nos we krwi i mantel rozdziarty...

Niedawno jeszcze szepceni... Wielkie bombardowanie Warszawy w 1939 r. Dwoch „kniaków” pełni funkcję O.P.L.

Polska służąca angażowała domy „reichts-deutstchów”, Pani domowa, przysiężniczka...

„Proszę pani — powiedziała dziewczyna — może jeszcze włożę miotłę w d... to zamiotę po drodze schody”.

To, co po nich zostało... Stała chata za wieś, krzna zamiebana, a za nią „sławojki” srodze zafindana...

„Szipilki Nr 1”

„Szipilki Nr 2”

KUPNO: Samochód od 1,5 do 4 ton... Maszyna „Singersa” gabineutowa... Płaszcz przeciwdeszczowy w dżurach...

Tęczańskie paszki, hurt det. Czesł. Warszawa 77. Jedrzejewski. Maszyna „Singersa” gabineutowa... Główny maszynista podziemia...

Wózki-antki dziecięce, wózek z bułką i sportowy... Sprzedaż drobne kartofle i smażki... Sprzedaż okazyjnie tokarnie...

RÓŻNE: Wydzierżawienie okolo 3-oh morgów ziemi... Nagroda 500 złotych za swrot zasług... Gabinet Kosmetyczny Heleny Tadek...

Lekarka-dentysta Maria Proszęcka... Oszmieści oraz wszelkiego rodzaju oszponima nabyciu... Lekcja korepetycje obcych języków...

Przebiegi Kłokielnic z porażką... Otwieraliśmy wreszcie w Oświęcimiu... Odszeralzwanie kawałek ogródka...

POZUKIWANIA

Kto ma widzieć i Tadek... Kto ma widzieć i Tadek, Wokzalnu z Katedry... Kto ma widzieć i Tadek...

